

¹وَبَارَكَ اللَّهُ نُوحًا وَبَنِيهِ وَقَالَ لَهُمْ، أَنْمُوا وَكَثُرُوا
وَامْلَأُوا الْأَرْضَ.² وَلْتَكُنْ خَشْيَتُكُمْ وَرَهْبَتُكُمْ عَلَى كُلِّ
حَيَوَاتٍ الْأَرْضِ وَكُلِّ طُيُورِ السَّمَاءِ، مَعَ كُلِّ مَا يَدِبُّ
عَلَى الْأَرْضِ، وَكُلِّ أَسْمَاكِ الْبَحْرِ. قَدْ دَفَعْتُ إِلَى
أَيْدِيكُمْ.³ كُلُّ دَابَّةٍ حَيَّةٍ تَكُونُ لَكُمْ طَعَامًا. كَالْعُشْبِ
الْأَخْضَرِ دَفَعْتُ إِلَيْكُمْ الْجَمِيعَ.⁴ غَيْرَ أَنَّ لَحْمًا بِحَيَاتِهِ، دَمِهِ،
لَا تَأْكُلُوهُ.⁵ وَأَطْلُبُ أَنَا دَمَكُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَقَطْ. مِنْ يَدِ كُلِّ
حَيَوَانٍ أَطْلُبُهُ. وَمِنْ يَدِ الْإِنْسَانِ أَطْلُبُ نَفْسَ الْإِنْسَانِ،
مِنْ يَدِ الْإِنْسَانِ أَخِيهِ.⁶ سَافِكُ دَمِ الْإِنْسَانِ بِالْإِنْسَانِ
يُسْفِكُ دَمَهُ. لِأَنَّ اللَّهَ عَلَى صُورَتِهِ عَمِلَ
الْإِنْسَانَ.⁷ فَأَنْمُوا وَأَنْتُمْ وَكَثُرُوا وَتَوَالَّدُوا فِي الْأَرْضِ
وَتَكَثَّرُوا فِيهَا.⁸ وَقَالَ اللَّهُ لِنُوحَ وَبَنِيهِ، وَهَذَا أَنَا مُقِيمٌ
مِيثَاقِي مَعَكُمْ وَمَعَ تَسْلُكِيكُمْ مِنِّي بَعْدَكُمْ،¹⁰ وَمَعَ كُلِّ دَوَاتِ
الْأَنْفُسِ الْحَيَّةِ الَّتِي مَعَكُمْ، الطُّيُورِ وَالْبَهَائِمِ وَكُلِّ وَحُوشِ
الْأَرْضِ الَّتِي مَعَكُمْ، مِنْ جَمِيعِ الْخَارِجِينَ مِنَ الْفُلِكِ حَتَّى
كُلِّ حَيَوَانِ الْأَرْضِ.¹¹ أَقِيمُ مِيثَاقِي مَعَكُمْ فَلَا يَبْقَرُضُ كُلُّ
ذِي جَسَدٍ أَيْضًا بِمَيَاتِهِ الطُّوْقَانِ. وَلَا يَكُونُ أَيْضًا طَوْقَانٌ
لِيُخْرِبَ الْأَرْضَ.¹² وَقَالَ اللَّهُ، هَذِهِ عَلَامَةُ الْمِيثَاقِ الَّتِي أَنَا
وَأَصْعُقُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ، وَبَيْنَ كُلِّ دَوَاتِ الْأَنْفُسِ الْحَيَّةِ الَّتِي
مَعَكُمْ إِلَى أَجْيَالِ الدَّهْرِ،¹³ وَصَعْتُ قَوْسِي فِي السَّحَابِ
فَتَكُونُ عَلَامَةً مِيثَاقِي بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَرْضِ.¹⁴ فَيَكُونُ مَتَى
أَنْشُرُ سَحَابًا عَلَى الْأَرْضِ، وَتَطْهَرِ الْقَوُوسُ فِي
السَّحَابِ،¹⁵ أَنِّي أَذْكُرُ مِيثَاقِي الَّذِي بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَبَيْنَ كُلِّ
نَفْسٍ حَيَّةٍ فِي كُلِّ جَسَدٍ. فَلَا تَكُونُ أَيْضًا الْمَيَاتُ طَوْقَانًا
لِلْهَلِكِ كُلِّ ذِي جَسَدٍ.¹⁶ فَمَتَى كَانَتْ الْقَوُوسُ فِي
السَّحَابِ، أَبْصُرْهَا لِأَذْكُرَ مِيثَاقًا أَبَدِيًّا بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَ كُلِّ
نَفْسٍ حَيَّةٍ فِي كُلِّ جَسَدٍ عَلَى الْأَرْضِ.¹⁷ وَقَالَ اللَّهُ لِنُوحٍ،
هَذِهِ عَلَامَةُ الْمِيثَاقِ الَّتِي أَنَا أَقِمُّهُ بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ ذِي
جَسَدٍ عَلَى الْأَرْضِ.¹⁸ وَكَانَ بَنُو نُوحَ الَّذِينَ خَرَجُوا مِنَ
الْفُلِكِ سَامًا وَحَامًا وَبَاقَتْ. وَحَامٌ هُوَ أَبُو كَنْعَانَ.¹⁹ هَؤُلَاءِ
الثَّلَاثَةُ هُمْ بَنُو نُوحٍ. وَمِنْ هَؤُلَاءِ تَشَعَّبَتْ كُلُّ
الْأَرْضِ. وَابْتَدَأَ نُوحٌ يَكُونُ قَلْبًا وَغَرَسَ كَرْمًا.²¹ وَشَرِبَ
مِنَ الْخَمْرِ فَسَكِرَ وَتَعَرَّى دَاخِلَ خَبَائِهِ.²² فَأَبْصَرَ حَامُ أَبُو
كَنْعَانَ عَوْرَةَ أَبِيهِ، وَأَخْبَرَ أَحْوِيَهُ خَارِجًا.²³ فَأَحْزَنَ سَامُ
وَبَاقَتْ الرِّدَاءُ وَوَضَعَاهُ عَلَى أَكْتَافِهِمَا وَمَشَى إِلَى الْوَرَاءِ،
وَسَتَرَ عَوْرَةَ أَبِيهِمَا وَوَجَّهَاهُمَا إِلَى الْوَرَاءِ. فَلَمْ يُبْصِرَا
عَوْرَةَ أَبِيهِمَا.²⁴ فَلَمَّا اسْتَبْقَطَ نُوحٌ مِنْ خَمْرِهِ عِلْمَ مَا فَعَلَ
بِهِ ابْنُهُ الصَّغِيرُ،²⁵ فَقَالَ، مَلْعُونٌ كَنْعَانُ. عَبْدُ الْعَبِيدِ يَكُونُ

¹Und Gott segnete Noah und seine Söhne und sprach: Seid fruchtbar und mehrt euch und erfüllt die Erde.² Furcht und Schrecken vor euch sei über alle Tiere auf Erden und über alle Vögel unter dem Himmel, über alles, was auf dem Erdboden kriecht, und über alle Fische im Meer; in eure Hände seien sie gegeben.³ Alles, was sich regt und lebt, das sei eure Speise; wie das grüne Kraut habe ich's euch alles gegeben.⁴ Allein eßt das Fleisch nicht, das noch lebt in seinem Blut.⁵ Auch will ich eures Leibes Blut rächen und will's an allen Tieren rächen und will des Menschen Leben rächen an einem jeglichen Menschen als dem, der sein Bruder ist.⁶ Wer Menschenblut vergießt, des Blut soll auch durch Menschen vergossen werden; denn Gott hat den Menschen zu seinem Bilde gemacht.⁷ Seid fruchtbar und mehrt euch und regt euch auf Erden, daß euer viel darauf werden.⁸ Und Gott sagte zu Noah und seinen Söhnen mit ihm:⁹ Siehe, ich richte mit euch einen Bund auf und mit eurem Samen nach euch¹⁰ und mit allem lebendigen Getier bei euch, an Vögeln, an Vieh und an allen Tieren auf Erden bei euch, von allem, was aus dem Kasten gegangen ist, was für Tiere es sind auf Erden.¹¹ Und richte meinen Bund also mit euch auf, daß hinfort nicht mehr alles Fleisch verderbt werden soll mit dem Wasser der Sintflut, und soll hinfort keine Sintflut mehr kommen, die die Erde verderbe.¹² Und Gott sprach: Das ist das Zeichen des Bundes, den ich gemacht habe zwischen mir und euch und allen lebendigen Seelen bei euch hinfort ewiglich:¹³ Meinen Bogen habe ich gesetzt

لِأَجْوَتِهِ. ²⁶وَقَالَ، مُبَارَكُ الرَّبِّ إِلَهُ سَامٍ. وَلْيَكُنْ كَنَعَانُ
عَبْدًا لَهُ. ²⁷لِيَفْتَحِ اللَّهُ لِيَأْفَتَ قَيْسُكُنْ فِي مَسَاكِينِ سَامٍ.
وَلْيَكُنْ كَنَعَانُ عَبْدًا لَهُمْ. ²⁸وَعَاشَ نُوحٌ بَعْدَ الطُّوفَانِ ثَلَاثَ
مِئَةٍ وَخَمْسِينَ سَنَةً. ²⁹فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ نُوحٍ تِسْعَ مِئَةٍ
وَخَمْسِينَ سَنَةً، وَمَاتَ.

in die Wolken; der soll das Zeichen sein des Bundes zwischen mir und der Erde. ¹⁴Und wenn es kommt, daß ich Wolken über die Erde führe, so soll man meinen Bogen sehen in den Wolken. ¹⁵Alsdann will ich gedenken an meinen Bund zwischen mir und euch und allen lebendigen Seelen in allerlei Fleisch, daß nicht mehr hinfort eine Sintflut komme, die alles Fleisch verderbe. ¹⁶Darum soll mein Bogen in den Wolken sein, daß ich ihn ansehe und gedenke an den ewigen Bund zwischen Gott und allen lebendigen Seelen in allem Fleisch, das auf Erden ist. ¹⁷Und Gott sagte zu Noah: Das sei das Zeichen des Bundes, den ich aufgerichtet habe zwischen mir und allem Fleisch auf Erden. ¹⁸Die Söhne Noahs, die aus dem Kasten gingen, sind diese: Sem, Ham und Japheth. Ham aber ist der Vater Kanaans. ¹⁹Das sind die drei Söhne Noahs, von denen ist alles Land besetzt. ²⁰Noah aber fing an und ward ein Ackermann und pflanzte Weinberge. ²¹Und da er von dem Wein trank, ward er trunken und lag in der Hütte aufgedeckt. ²²Da nun Ham, Kanaans Vater, sah seines Vaters Blöße, sagte er's seinen beiden Brüdern draußen. ²³Da nahmen Sem und Japheth ein Kleid und legten es auf ihrer beider Schultern und gingen rücklings hinzu und deckten des Vaters Blöße zu; und ihr Angesicht war abgewandt, daß sie ihres Vater Blöße nicht sahen. ²⁴Als nun Noah erwachte von seinem Wein und erfuhr, was ihm sein jüngster Sohn getan hatte, ²⁵sprach er: Verflucht sei Kanaan und sei ein Knecht aller Knechte unter seinen Brüdern! ²⁶und sprach weiter: Gelobt sei der HERR, der Gott Sem's; und

Genesis 9

Kanaan sei sein Knecht!²⁷ Gott breite Japheth aus, und lasse ihn wohnen in den Hütten des Sem; und Kanaan sei sein Knecht!²⁸ Noah aber lebte nach der Sintflut dreihundertfünfzig Jahre,²⁹ daß sein ganzes Alter ward neunhundertundfünfzig Jahre, und starb.